Dosarul nr. 1r-188/26 Judecătoria: Hâncești (sediul Central)
1-25165313-02-1r-10022026 Judecător: Maria GANGANU

D E C I Z I E
în numele Legii

12 august 2026 **mun. Chișinău**

COLEGIUL PENAL AL CURȚII DE APEL CENTRU
Având în componența sa:
Președintele ședinței Eugeniu BEȘELEA
Judecători Andrei CAZACICOV și Vitalie BUDECI

a examinat în ordine de recurs, în ședință de judecată, fără prezența părților, recursul declarat de avocatul Victor MEREUȚĂ în interesele inculpatului GROSU Vasile *****, împotriva Sentinței Judecătoriei Hâncești (sediul Central) nr. 1-417/25 din 12 ianuarie 2026, în cauza penală privind învinuirea lui:

> **GROSU Vasile *****, a.n. *****, IDNP *****, originar și domiciliat în r-nul. Hâncești, s. *****, cetățean al R. Moldova, de naț*****alitate moldovean, studii medii incomplete, nesupus militar, căsătorit, trei copii minori la întreținere, fără grad de invaliditate, la evidența medicului psihiatru și/sau narcolog nu se află, anterior ne condamnat,

în comiterea infracțiunilor prevăzute de art.320/1, art.320/1, art.320/1, art.320/1 și art.201/1 alin.(1) lit.b) Cod penal al Republicii Moldova.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:
Judecarea cauzei penale în prima instanță de la 27 decembrie 2025 – 12 ianuarie 2026;
Judecarea recursului la Curtea de Apel Centru de la 10 februarie 2026 – 12 august 2026.
Procedura de notificare a părților a fost executată.

Asupra recursului declarat de avocatul Victor MEREUȚĂ în interesele inculpatului GROSU Vasile *****, împotriva Sentinței Judecătoriei Hâncești (sediul Central) nr. 1-417/25 din 12 ianuarie 2026, Colegiul Penal al Curții de Apel Centru –

A C O N S T A T A T :

Soluția și argumentele instanței de fond:

1. *Prin Sentința Judecătoriei Hâncești (sediul Central) nr. 1-417/25 din 12 ianuarie 2026,* GROSU Vasile *****, a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunilor prevăzute de art.320/1, art.320/1, art.320/1, art.320/1 și art.201/1 alin.(1) lit.b) Cod penal şi prin aplicarea prevederilor art.80/1 Cod penal, i-a fost stabilite pedepse după cum urmează:

- în baza art.320/1 Cod penal (*episodul din 05.11.2025, în jurul orelor 18:00*) – 1 (un) an închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis;
- în baza art.320/1 Cod penal (*episodul din 15.11.2025, în jurul orelor 21:00*) – 1 (un) an închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis;
- în baza art.320/1 Cod penal (*episodul din 17.11.2025, în jurul orelor 10:00*) – 1 (un) an închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis;
- în baza art.320/1 Cod penal (*episodul din 17.11.2025, în perioada de timp 17:55 – 22:00*) – 1 (un) an închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis;
- în baza art.201/1 alin.(1) lit.b) Cod penal – 1 (un) an închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Conform art.84 alin.(1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilit lui GROSU Vasile ***** pedeapsa definitivă de 4 (patru) ani închisoare, cu executarea acesteia într-un penitenciar de tip semiînchis.

Măsura preventivă - arestul preventiv aplicat în privința inculpatului GROSU Vasile ***** prin Încheierea Judecătoriei Hâncești, (sediul Central) la data de 21 noiembrie 2025, cu calcularea termenului din 18.11.2025, ora 15:30 și prelungit prin Încheierea Judecătoriei Hâncești, (sediul Central) din 17 decembrie 2025, a fost menținut până la definitivarea sentinței.

Termenul de executare al pedepsei aplicate lui GROSU Vasile ***** sub formă de închisoare se va calcula din data pronunțării sentinței – 12 ianuarie 2026, cu includerea duratei aflării sub arest preventiv a inculpatului, începând cu 18 noiembrie 2025, ora 15:30 până la 12 ianuarie 2026.

În temeiul art.90/1 alin.(1) Cod penal, a fost dispusă suspendarea parțială a executării pedepsei aplicate lui GROSU Vasile *****, după cum urmează:

Perioada executării pedepsei în penitenciar de tip semiînchis a fost stabilită pe un termen de 2 (doi) ani, după expirarea acestui termen inculpatul urmează a fi eliberat din penitenciar, condiționat, fiindu-i stabilit un termen de probațiune pentru restul pedepsei de 2 (doi) ani, dacă, în perioada de probațiune nu va săvârși o nouă infracțiune şi, prin respectarea condițiilor probațiunii va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

Conform art.90 alin.(6) Cod penal, inculpatul GROSU Vasile ***** a fost obligat să participe la un program special de tratament sau de consiliere în vederea reducerii comportamentului violent.

În vederea asigurării executării pedepsei, a fost menținută față de GROSU Vasile *****, măsura preventivă - arestul preventiv, până la definitivarea sentinței.

Controlul asupra comportării condamnatului GROSU Vasile ***** cu suspendarea condiționată a executării pedepsei îl va exercita organul de probațiune conform competenței.

A fost încasat din contul inculpatului GROSU Vasile ***** în contul statului cheltuielile judiciare suportate în cadrul urmăririi penale de către stat, în sumă totală de 448 (patru sute patruzeci și opt) lei.

Corpul delict: un purtător electronic de informație DVD-R, recunoscut în calitate de mijloc material de probă și anexat la materialele dosarului penal, împachetat în plic alb cu inscripția Pachet nr. 1 „Video” după definitivarea sentinței de păstrat la materialele cauzei.

Corpul delict: scurta de culoare neagră pentru femei, cu glugă, recunoscută în calitate de corp delict prin ordonanța din 19 noiembrie 2025, ridicată și păstrată în camera de păstrare a corpurilor delicte la IP Hâncești după definitivarea sentinței se restituie proprietarului și anume lui Iulia GROSU .

Sentința judiciară în partea menținerii măsurii preventive se execută imediat..

2. *Pentru a se pronunța, instanța de fond a constatat că*, ***GROSU Vasile *****,** cunoscând cu certitudine despre existenta încheierii și ordonanței de protecție nr. 2o/pr-16/25, din 25.09.2025, fiindu-i adusă la cunoștință sub semnătură, la fel și de obligațiile sale, la 30.09.2025, acționând cu intenție de a se eschiva de la executarea măsurilor stabilite de instanță în ordonanța de protecție, la 05.11.2025, în jurul orelor 18:00, a venit în gospodăria soției GROSU Iulia, amplasată în s. *****, r-nul Hâncești, numind-o cu cuvinte necenzurate.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate, GROSU Vasile a comis infracțiunea prevăzută de art.320/1 Cod penal, conform indicilor: „*neexecutarea măsurilor din ordonanța de protecție a victimei violenței în familie”.*

Tot el, GROSU Vasile ** continuându-și acțiunile sale infracționale, cunoscând cu certitudine despre existența încheierii și ordonanței de protecție nr. 2o/pr-16/25, din 25.09.2025, fiindu-i adusă la cunoștință sub semnătură, la fel și de obligațiile sale, la 30.09.2025, acționând cu intenție de a se eschiva de la executarea măsurilor stabilite de instanță în ordonanța de protecție, la 15.11.2025, în jurul orelor 21.00, a venit în gospodăria soției GROSU Iulia, amplasată în s. *****, r-nul Hâncești, numind-o cu cuvinte necenzurate.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate, GROSU Vasile a comis infracțiunea prevăzută de art.320/1 Cod penal, conform indicilor: „*neexecutarea măsurilor din ordonanța de protecție a victimei violenței în familie”.*

Tot el, GROSU Vasile **,** continuându-și acțiunile sale infracționale, cunoscând cu certitudine despre existența încheierii și ordonanței de protecție nr. 2o/pr-16/25, din 25.09.2025, fiindu-i adusă la cunoștință sub semnătură, la fel și de obligațiile sale, la 30.09.2025, acționând cu intenție de a se eschiva de la executarea măsurilor stabilite de instanță în ordonanța de protecție, la 17.11.2025, în jurul orelor 10.00, a venit în gospodăria soției GROSU Iulia, amplasată în s. *****, r-nul Hâncești, numind-o cu cuvinte necenzurate.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate, GROSU Vasile a comis infracțiunea prevăzută de art.320/1 Cod penal, conform indicilor: „*neexecutarea măsurilor din ordonanța de protecție a victimei violenței în familie”.*

Tot el, GROSU Vasile **,** continuându-și acțiunile sale infracț*****ale, cunoscând cu certitudine despre existența încheierii și ordonanței de protecție nr. 2o/pr-16/25, din 25.09.2025, fiindu-i adusă la cunoștință sub semnătură, la fel și de obligațiile sale, la 30.09.2025, acț*****ând cu intenție de a se eschiva de la executarea măsurilor stabilite de instanță în ordonanța de protecție, la 17.11.2025, în perioada de timp 17:55 – 22:00, a venit

în gospodăria soției GROSU Iulia, amplasată în s. *****, r-nul Hâncești, numind-o cu cuvinte necenzurate.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate, GROSU Vasile a comis infracțiunea prevăzută de art.320/1 Cod penal, conform indicilor: „*neexecutarea măsurilor din ordonanța de protecție a victimei violenței în familie”.*

Tot el, GROSU Vasile **,*** în perioada de timp cuprinsă din 05.11.2025 - 17.11.2025, în s. *****, raionul Hâncești, fiind în condiția de conlocuire cu soția sa GROSU Iulia, ambii sunt membri de familie potrivit prevederilor art.133/1 alin.(1) lit.b) Cod penal, fiind în stare de ebrietate, urmărind scopul de intimidare, impunere a voinței și controlului personal asupra Iuliei GROSU, sistematici, i-a adresat ultimei cuvinte injurioase, jignitoare ce ofensează demnitatea ultimei, autoritar ia aplicat multiple lovituri peste față, cap, spate, a tras-o de păr, îmbrâncind-o, a apucat-o de mână, rupându-i hainele de pe ea, fiind nevoită să fugă din gospodărie prin grădină la vecini, astfel, provocându-i dureri fizice, stări de frică și intimidare.

În urma acțiunilor violente comise de GROSU Vasile, asupra soției sale GROSU Iulia, ultimei i-a fost cauzate conform Raportului de expertiză judiciară nr. 202522D0237, din 20.11.2025: A. Echimoză sub regiunea omoplatului stâng, care a fost produsă prin mecanism traumatic de lovire/compresie, cu/de obiect(e) contondent, leziunile corporale menționate generează dereglarea sănătății nu mai mult de 6 zile şi în baza acestui criteriu se califică ca vătămare neînsemnată a integrității corporale sau a sănătății. B. Excoriația regiunii popleteia gambei piciorului stâng, care a fost produsă prin mecanism traumatic de lovire compresie cu/de obiect(e) contondent(e) dur(e) rugos - ce generează dereglarea sănătății nu mai mult de 6 zile și se califică ca vătămare corporală neînsemnată a integrității corporale sau a sănătății.

În circumstanțele descrise, prin acțiunile sale intenționate GROSU Vasile ***** a săvârșit infracțiunea prevăzută la art.201/1 alin.(1) lit.b) Cod penal, după semnele: „*violența în familie, adică acțiunea intenționată comisă de un membru al familiei în privința altui membru al familiei, manifestată prin, intimidare în scop de impunere a voinței sau a controlului personal asupra victimei”.*

În cadrul ședinței de judecată, până la începerea cercetării judecătorești, inculpatul GROSU Vasile *****, susținut de avocatul său, a declarat personal prin înscris autentic că recunoaște săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și solicită ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în baza art.364/1 Cod de procedură penală, demersul dat fiind susținut de către procuror și acceptat de către instanța de judecată prin Încheierea protocolară din 12 decembrie 2025.

Instanța de fond a examinat cauza penală în procedură simplificată în baza art.364/1 Cod de procedură penală, în baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

3. *Împotriva Sentinței Judecătoriei Hâncești (sediul Central) nr. 1-417/25 din 12 ianuarie 2026, a declarat recurs avocatul Victor MEREUȚĂ în interesele inculpatului GROSU Vasile ***** prin care a solicitat admiterea recursului, casarea parțială a Sentinței Hâncești (sediul Central) din 12 ianuarie 2026, cu rejudecarea cauzei penale şi pronunțarea unei noi hotărâri privind stabilirea unei pedepse mai blânde în privința inculpatului GROSU Vasile.*

În motivarea cerințelor sale, apărarea a invocat că instanța de fond l-a recunoscut vinovat de săvârșirea a patru infracțiuni prevăzute de art.320/1 Cod penal (neexecutarea măsurilor din ordonanța de protecție a victimei violenței în familie) și a unei infracțiuni prevăzute de art.201/1 alin.(1) lit.b) Cod penal (violență în familie). S-a reținut că, deși cunoștea despre existența ordonanței de protecție și obligațiile ce îi reveneau, acesta a încălcat în repetate rânduri măsurile dispuse de instanță, prezentându-se la domiciliul soției sale și adresându-i injurii, iar ulterior a exercitat acte de violență fizică și psihologică asupra acesteia, provocându-i leziuni corporale ușoare.

În cursul urmăririi penale și al judecății, inculpatul și-a recunoscut integral vina, a solicitat examinarea cauzei în procedura simplificată, a manifestat căință sinceră și nu a contestat probele administrate. Instanța a admis examinarea cauzei în baza probelor administrate în faza urmăririi penale.

Prin sentință, pentru fiecare dintre infracțiuni i-a fost stabilită pedeapsa de un an închisoare, iar în baza regulilor privind concursul de infracțiuni i-a fost aplicată pedeapsa definitivă de 4 ani închisoare, cu executarea a 2 ani în penitenciar de tip semiînchis și suspendarea parțială a executării restului pedepsei pe un termen de probațiune de 2 ani, fiind obligat, totodată, să participe la un program de consiliere pentru reducerea comportamentului violent.

În motivarea recursului, condamnatul susține că pedeapsa aplicată este excesiv de severă în raport cu circumstanțele cauzei și cu persoana sa. Acesta invocă faptul că și-a recunoscut vina, a colaborat cu organele de urmărire penală, a solicitat examinarea cauzei în procedură simplificată, a manifestat căință sinceră, nu are antecedente penale, are în întreținere trei copii minori și a solicitat iertare persoanei vătămate, care nu ar avea pretenții față de el. De asemenea, se arată că apărarea a solicitat încă din fața instanței de fond aplicarea unei pedepse mai blânde, inclusiv posibilitatea unei pedepse fără executare efectivă, având în vedere gravitatea redusă a faptelor și circumstanțele personale ale inculpatului.

Prin urmare, recurentul solicită admiterea recursului, casarea sentinței atacate și pronunțarea unei noi hotărâri prin care să îi fie stabilită o pedeapsă mai blândă decât cea aplicată de instanța de fond.

4. ***Procedura de notificare a părților a fost executată.***

În conformitate cu art.3 alin.(1) Cod de procedură penală, în desfășurarea procesului penal se aplică legea care este în vigoare în timpul urmăririi penale sau al judecării cauzei în instanța judecătorească.

La judecarea recursului, Colegiul Penal reieșind din modificările operate prin Legea nr.245 din 31.07.2023 „pentru modificarea unor acte normative (modificarea Codului de procedură penală și a Codului contravențional”, în vigoare din 22.08.2023), în temeiul art.447 alin.(1), (2) Cod de procedură penală (în redacția Legii nr.245 din 31.07.2023 „pentru modificarea unor acte normative (modificarea Codului de procedură penală și a Codului contravențional”, în vigoare din 22.08.2023), Colegiul Penal a dispus examinarea cauzei penale în ordine de recurs, în lipsa părților, fiindu-le comunicat acestora despre data, ora și locul examinării cauzei penale și cu acordarea dreptului depunerii referinței.

Astfel, procurorul, avocatul, inculpatul și partea vătămată au fost înștiințați legal despre data examinării recursului și despre faptul că sunt în drept să depună prin intermediul Secției monitorizare și relații publice a Curții de Apel Centru, referințe.

Respectiv, ținând cont de faptul că participanții la proces au fost înștiințați despre data examinării recursului și depunerii referinței fiind astfel întreprinse toate măsurile necesare în vederea respectării prevederilor art.391 Cod de procedură penală privind citarea participanților la proces, și ținând cont de faptul că, spața deferită justiției nu reprezintă o cauză de un interes deosebit pentru jurisprudență care ar impune prezența părților nemijlocit în ședință de judecată, prin prisma dispoziției generale din art.447 alin.(1), (2) Cod de procedură penală, a procedat la examinarea cauzei fără prezența părților, dar cu acordarea dreptului participanților la proces de a depune referințe.

La data de 08 aprilie 2026, prin intermediul Secției monitorizare și relații publice a Curții de Apel Centru partea vătămată GROSU Iulia a depus o cerere prin care a solicitat aplicarea unei pedepse mai blânde fără închisoare în privința inculpatului GROSU Vasile, deoarece este însărcinată și are 4 copii minori la întreținere care urmează a fi crescuți, invocând că întimpină dificultăți de una singura în creșterea copiilor și întreținerea gospodăriei.

Aprecierea instanței de recurs:

5. Examinând sentința atacată prin prisma motivelor de recurs formulate, cercetând materialele cauzei penale, Colegiul Penal al Curții de Apel Centru consideră necesar de *a respinge recursul declarat de avocatul Victor MEREUȚĂ în interesele inculpatului GROSU Vasile *****, împotriva Sentinței Judecătoriei Hâncești (sediul Central) nr. 1-417/25 din 12 ianuarie 2026, ca fiind nefondat, cu menținerea fără modificări a Sentinței atacate, reieșind din considerentele ce succed*.

6. În conformitate cu art.437 alin.(1) pct.1) Cod procedură penală, (1) *Pot fi atacate cu recurs: 1/4) sentințele pronunțate în procedura pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.*

Instanța de recurs notează că temeiurile pentru recursul împotriva hotărârilor judecătorești pentru care nu este prevăzută calea de atac apelul sunt stabilite exhaustiv conform art.444 Cod de procedură penală și urmăresc scopul reparării erorilor de drept comise de instanțele de fond.

Conform art.448 Cod de procedură penală, *(1) Judecând recursul, instanța verifică legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate pe baza materialului din dosarul cauzei şi a oricăror documente noi prezentate în instanța de recurs*. *(2) Instanța de recurs este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în recurs.*

În particular, avându-se în vedere recursul, raţiunea şi finalitatea exercitării căii de atac, rezidă în înlăturarea erorilor admise de instanța ierarhic inferioară la etapa precedentă de judecare a cauzei, iar controlul judecătoresc pe care acesta îl declanșează, are un rol preventiv şi unul reparator.

Potrivit art.449 alin.(1) pct.1) lit.a) Cod procedură penală, (1) Judecând recursul, instanța adoptă una din următoarele decizii: *1) respinge recursul, menținând hotărârea*

atacată, dacă: a) recursul este nefondat.

Potrivit art.425 Cod de procedură penală*, instanţa de recurs, soluţionând cauza, nu poate crea o situaţie mai gravă pentru persoana în favoarea căreia a fost declarat recurs.*

Prin urmare, instanța de recurs poate să intervină în soluția instanței de fond, inclusiv şi să o caseze, atunci când se constată comiterea erorilor de drept, care au dus la adoptarea unei hotărâri neîntemeiate, totodată, verificându-se dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată şi dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal şi material.

În conformitate cu art.384 alin.(3) Cod de procedură penală, *sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată.*

Conform art.385 alin.(1) pct.1)-4) Cod de procedură penală, *la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează chestiunile dacă a avut loc fapta de săvârşirea căreia este învinuit inculpatul, dacă această faptă a fost săvârşit de inculpat, dacă fapta întruneşte elementele infracțiunii şi de care anume lege penală este prevăzută ea, dacă inculpatul este vinovat de săvârşirea acestei infracțiuni.*

Potrivit art.394 alin.(1) pct.1) și 2) Cod de procedură penală, *partea descriptivă a sentinței de condamnare trebuie să cuprindă descrierea faptei criminale, considerată ca fiind dovedită, indicându-se locul, timpul, modul săvârşirii ei, forma și gradul de vinovăție, motivele şi consecințele infracțiunii, probele pe care se întemeiată concluziile instanței de judecată și motivele pentru care instanța a respins alte probe.*

Art.1 Cod de procedură penală, stipulează că, „*procesul penal reprezintă activitatea organelor de urmărire penală şi a instanțelor judecătoreşti cu participarea părților în proces şi a altor persoane, desfăşurată în conformitate cu prevederile Codului de Procedură Penală, având drept scop protejarea persoanei, societății şi statului de infracțiuni, precum şi protejarea persoanei şi societății de faptele ilegale ale persoanelor cu funcții de răspundere în activitatea lor legată de cercetarea infracțiunilor presupuse sau săvârşite, astfel ca orice persoană care a săvârşit o infracțiune să fie pedepsită potrivit vinovăției sale şi nici o persoană nevinovată să nu fie trasă la răspundere penală şi condamnată”.*

Dispozițiile art.1 alin.(3) Cod de procedură penală, *prevăd că organele de urmărire penală şi instanțele judecătoreşti în cursul procesului sunt obligate să activeze în aşa mod încât nici o persoană să nu fie neîntemeiat bănuită, învinuită sau condamnată şi ca nici o persoană să nu fie supusă în mod arbitrar sau fără necesitate măsurilor procesuale de constrângere ori să nu fie victima încălcării altor drepturi fundamentale.*

Potrivit prevederilor art.7 Cod procedură penală „*Procesul penal se desfăşoară în strictă conformitate cu principiile şi normele unanim recunoscute ale dreptului internațional, cu tratatele internaționale la care Republica Moldova este parte, cu prevederile Constituției Republicii Moldova şi ale prezentului cod”.*

Conform art.6 par.1) al Convenției Europene a Drepturilor Omului, orice persoană are dreptul la judecarea cauzei sale în mod echitabil, în mod public şi în termen rezonabil, de către o instanță independentă şi imparțială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor şi obligațiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa. Hotărârea trebuie să fie pronunțată în mod public, dar accesul în sala de ședință poate fi interzis presei şi publicului pe întreaga durată a

procesului sau a unei părți a acestuia, în interesul moralității, a ordinii publice ori al securității naționale într-o societate democratică, atunci când interesele minorilor sau protecția vieții private a părților la proces o impun, sau în măsura considerată absolut necesară de către instanță când, în împrejurări speciale, publicitatea ar fi de natură să aducă atingere intereselor justiției.

7. Subsidiar, Colegiul penal reține că recurentul este de acord cu starea de fapt stabilită de instanța de fond, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului. Prin urmare, nici procurorul, nici inculpatul și avocatul, precum și nici un alt participant la proces nu au atacat sentința în partea încadrării juridice a acțiunilor inculpatului, motiv pentru care instanța de recurs nu purcede la judecarea fondului cauzei în această parte, și se va expune doar în limitele solicitării recurentului.

În acest sens, se atestă că instanța de judecată nu a comis vreo eroare de fapt sau de drept ce ar afecta legalitatea şi corectitudinea sentinței contestate, temei pentru a interveni în sentință din oficiu, conform art.441 alin.(2) Cod de procedură penală, lipsește.

8. Instanța de recurs reține că, legalitatea și temeinicia Sentinței Judecătoriei Hâncești (sediul Central) nr. 1-417/25 din 12 ianuarie 2026 este contestată cu recurs de către avocatul Victor MEREUȚĂ în interesele inculpatului GROSU Vasile ***** prin care a solicitat aplicarea unei pedepse mai blânde cu aplicarea prevederilor art.90 Cod penal.

Analizând aceste temeiuri în raport cu motivele invocate în recurs, Colegiul penal constată că acestea nu şi-au găsit confirmarea la judecarea recursului declarat, lipsind temeiuri de implicare a instanței de recurs în sensul casării hotărârii contestate în partea aplicării prevederilor art.90 Cod penal sau a unei pedepse mai blânde, or instanța de fond a respectat prevederile art.96, art.385 alin.(1) și art.394 alin.(1) și (2) Cod procedură penală, conform cărora instanța este obligată să indice în partea descriptivă a sentinței care sunt circumstanțele care atenuează sau agravează răspunderea inculpatului, datele care caracterizează persoana inculpatului, precum și motivele soluției adoptate referitoare la stabilirea pedepsei sau la liberarea de pedeapsă penală.

Colegiul penal nu are temei de a interveni în sentința instanței de fond în partea stabilirii și individualizării pedepsei inculpatului GROSU Vasile ***** or, la stabilirea categoriei și măsurii de pedeapsă acestuia, s-a ținut cont de toate circumstanțele reale și personale privind individualizarea pedepsei, instanța de fond aplicându-i o pedeapsă corectă, echitabilă și legală.

Colegiul penal, având în vedere argumentele recursului declarat în coraport cu circumstanțele constatate, reține că, la stabilirea pedepsei, instanța a ținut cont de prevederile art.75 Cod penal, potrivit căruia persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate şi în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale. La stabilirea modului, măsurii, categoriei şi termenului pedepsei, instanța de apel la fel ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, care este supus răspunderii penale, de influența pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condițiile de viață ale familiei acesteia.

Sub imperiul normelor enunțate, se reține, corectarea şi reeducarea condamnaților

constă în extirparea mobilurilor negative din conștiința lor, mobiluri care au determinat săvârșirea infracțiunii. O pedeapsa inechitabilă poate fi doar un mijloc de reprimare cauzând noi suferințe, corespunzător aceasta nu-şi poate atinge scopul de corectare și reeducare ci de generare a mobilurilor negative. Atingerea scopurilor pedepsei de corectare și reeducare a infractorului, de prevenire a săvârșirii noilor infracțiuni, atât din partea condamnatului, cât şi din parte altor persoane, se realizează strict prin individualizarea ei.

Potrivit art.75 Cod penal, (1) Persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni *i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod şi în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod.* La stabilirea categoriei şi termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condițiile de viață ale familiei acestuia. (2) În cazul alternativelor de pedeapsă prevăzute pentru infracțiunea săvârșită, pedeapsa cu închisoare are un caracter excepțional şi se aplică atunci când gravitatea infracțiunii şi personalitatea infractorului fac necesară aplicarea pedepsei cu închisoare, iar o altă pedeapsă este insuficientă și nu și-ar atinge scopul. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiuni, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei. Caracterul excepțional la aplicarea pedepsei cu închisoare urmează a fi argumentat de către instanța de judecată.

Luând ca bază aceste prevederi şi soluționând chestiunea cu privire la vinovăția inculpatului, *de jure şi de facto*, instanța de judecată urmează să constate dacă s-au confirmat sau nu temeiurile prevăzute de legea penală pentru a-l supune pe inculpat răspunderii penale şi decide asupra cuantumului pedepsei care urmează a i se stabili.

Pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie echitabilă, legală şi individualizată corect, capabilă să restabilească echitatea socială şi să realizeze scopurile legii penale şi pedepsei penale, prevăzute de art.61 Cod penal, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal şi în limitele fixate în partea specială a acestuia.

Colegiul consideră că principalele elemente de care judecătorul (sau completul de judecată), trebuie să țină seama de fiecare dată când soluționează cauza penală şi când alege categoria de pedeapsă conform normelor generale prevăzute în art.62-71 Cod de procedură penală, stabilind termenul şi mărimea acesteia conform limitelor fixate în articolul respectiv al Părții speciale a Codului penal.

Limitele pedepsei, prevăzute în partea specială, sunt determinate de încadrarea juridică a faptei şi reflectă gravitatea infracțiuni săvârșite. Gravitatea acesteia constă în modul şi mijloacele de săvârșire a faptei şi depinde de scopul urmărit, de împrejurările în care fapta a fost comisă, de urmările produse sau care s-ar fi putut produce. Termenul pedepsei, în afară de gravitatea infracțiuni săvârșite, se stabilește având în vedere persoana celui vinovat, care include date privind gradul de dezvoltare psihică, situația materială, familială sau socială, prezența sau lipsa antecedentelor penale, comportamentul inculpatului până sau după săvârșirea infracțiuni.

Individualizarea pedepsei constă în obligațiunea instanței de a stabili măsura pedepsei

concrete infractorului necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și pedepsei penale. Reiterează Colegiul că, deși individualizarea pedepsei este un proces personal rezultat al propriei convingeri al instanței de judecată, totuși acesta nu trebuie conceput ca fiind un proces arbitrar, subiectiv or, acesta trebuie să rezulte din evaluarea obiectivă a întregului material probator al cauzei.

Pentru aşi îndeplini funcțiile care sunt atribuite în vederea realizării scopului său şi al legii, pedeapsa trebuie să corespundă sub aspectul naturii, privativă sau neprivativă de libertate şi a duratei, atât gravității faptei şi potențialului de pericol social pe care îl prezintă în mod real persoana infractorului, cât şi aptitudinii acestuia de a se îndrepta sub influența pedepsei penale. Funcțiile de constrângere şi de reeducare, precum şi scopul preventiv al pedepsei poate fi realizat numai printr-o justă individualizare a pedepsei, care să țină seama de persoana căreia îi este destinată pentru a fi ajutată să se schimbe, în sensul adaptării la condițiile socio-etice impuse de societate.

Colegiul penal, verificând legalitatea individualizării pedepsei penale stabilite în privința inculpatului constată că, instanța de fond corect a individualizat pedeapsa penală şi prin urmare a acordat deplină eficiență prevederilor art.6, 7, 61, 75 - 77 Cod penal**,** a ținut cont de scopul pedepsei penale, care urmărește restabilirea echității sociale, corectarea persoanei vinovate şi prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni şi ține cont de gravitatea infracțiuni săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează sau agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condițiile de viață ale acestuia.

9. În contextul celor expuse instanța de judecată a stabilit că infracțiunea prevăzută de art.320/1 Cod penal comisă de inculpat face parte din categoria infracțiunilor mai puțin grave, fiind comisă cu intenție (directă) de persoana vinovată pentru care legislatorul a prevăzut aplicarea unei pedepse cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 160 la 200 de ore sau cu închisoare de până la 4 ani.

Totodată, infracțiunea prevăzută de art.201/1 alin.(1) lit.b) Cod penal comisă de inculpat face parte din categoria infracțiunilor mai puțin grave, fiind comisă cu intenție (directă) de persoana vinovată pentru care legislatorul a prevăzut aplicarea unei pedepse cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 150 la 180 de ore sau cu închisoare de până la 4 ani.

Circumstanțe ce atenuează răspundere penală în conformitate cu prevederile art.76 Cod penal, în privința inculpatului GROSU Vasile *****, instanța nu a reținut.

Totodată, Colegiul respinge alegațiile apărării referitoare la incorectitudinea neaprecierii de către instanță de judecată a faptului recunoașterii vinovăției ca circumstanță atenuantă or, recunoașterea vinovăției nu constituie circumstanță atenuantă, având în vedere că din momentul în care recunoașterea vinovăției constituie una dintre condițiile aplicării prevederilor art.364/1 Cod de procedură penală, persoana beneficiind astfel de reducerea limitelor pedepsei, recunoașterea vinovăției nu poate fi apreciată în calitate de circumstanță atenuantă, prin urmare recunoașterea vinovăției de către inculpat care atrage incidența procedurii simplificate, nu poate fi valorificată ca o circumstanță atenuantă prevăzută de art.76 alin.(1) lit. f) Cod penal, deoarece ar însemna că aceleiași situații de drept să-i fie acordată o dublă valență juridică.

De asemenea, la individualizarea pedepsei instanța a ținut cont de faptul că infracțiunea a fost comisă în lipsa circumstanțelor agravante stabilite de legislator la art.77 Cod penal.

Cu referire la personalitatea inculpatului GROSU Vasile *****, instanța de judecată a reținut că potrivit cazierului contravențional eliberat la 24.09.2025 de către IP Hâncești pentru perioada 01.01.2010-24.09.2025, în privința inculpatului GROSU Vasile ***** au fost înregistrate 14 procese contravenționale (Vol. I f.d. 132) pentru săvârșirea contravențiilor: Huliganism nu prea grav, injuria (11 cauze), chemarea intenționat falsă a serviciilor specializate, consumul de băuturi alcoolice în locuri publice și apariția în astfel de locuri în stare de ebrietate, 11 dintre care având statut – achitat.

Potrivit revendicării forma 246 din 24.09.2025 inculpatul GROSU Vasile ***** anterior a fost tras la răspundere penală și anume la 04.08.2005 de către Judecătoria Hâncești pe faptul comiterii infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(2) lit.b) și d) Cod penal – antecedentul penal este stins (Vol. I f.d. 133 - verso).

Conform caracteristicei eliberate de Primarul sat. *****, r-nul Hâncești cu nr. 464 din 12.11.2025, cet. GROSU Vasile ***** este căsătorit, are 4 copii, pe parcursul timpului a manifestat un comportament satisfăcător, frecvent se confruntă cu probleme legate de consumul de băuturi alcoolice, ceea ce duce la conflicte cu soția. Nu este încadrat în câmpul muncii, din partea vecinilor și a altor cetățeni din localitate plângeri nu au parvenit, din partea organelor administrative observații nu are, se află la evidența IP Hâncești ca agresor familiar (Vol. I f.d. 128). La evidența medicului narcolog și/sau psihiatru nu se află (Vol. I f.d. 130-131)..

De asemenea, instanța de judecată a reținut că art.80/1 Cod penal stabilește în *alin.(1) că în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârşirea faptelor indicate în rechizitoriu şi a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunității sau cu închisoare, iar în alin.(2) stabileşte că în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârşirea faptelor indicate în rechizitoriu pentru infracţiunile prevăzute la art.181/1–182, 239–240, 242/1, 2428/2, 256, art.264 alin.(2), (4), (6), art.264/1, 324–335/1, 370 şi a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime doar a limitei maxime de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunității sau cu închisoare.*

Respectiv inculpatul GROSU Vasile ***** a beneficiat de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege, în temeiul art.80/1 alin.(1) Cod penal.

10. Prin urmare, Colegiul penal constată că instanța de fond, la individualizarea pedepsei aplicate inculpatului GROSU Vasile *****, a respectat exigențele prevăzute de art.6, 7, 16, 61, 75–78 Cod penal. Astfel, instanța a ținut seama de gravitatea infracțiunilor săvârșite, care, potrivit art.16 Cod penal, fac parte din categoria infracțiunilor mai puțin grave, de caracterul intenționat al faptelor, de persoana inculpatului, care nu se află la evidența medicului psihiatru sau narcolog, de datele ce îl caracterizează, de conduita acestuia pe parcursul urmăririi penale și al judecării cauzei, precum și de atitudinea manifestată față de faptele comise.

Totodată, instanța a avut în vedere că inculpatul a încălcat în mod repetat măsurile dispuse prin ordonanța de protecție, săvârșind patru episoade distincte ale infracțiunii prevăzute de art.320/1 Cod penal, iar ulterior a exercitat acte de violență fizică și psihologică asupra soției sale, ceea ce relevă o perseverență infracțională și un pericol social sporit al conduitei acestuia. În aceste condiții, Colegiul apreciază că o pedeapsă neprivativă de libertate nu ar fi fost suficientă pentru realizarea scopurilor prevăzute de art.61 Cod penal, respectiv pentru restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii unor noi infracțiuni.

În consecință, aplicarea pedepsei cu închisoarea pentru fiecare dintre infracțiunile săvârșite este pe deplin justificată și corespunde criteriilor de individualizare prevăzute de art.75 Cod penal, instanța de fond stabilind câte 1 (un) an închisoare pentru fiecare dintre cele patru infracțiuni prevăzute de art.320/1 Cod penal și 1 (un) an închisoare pentru infracțiunea prevăzută de art.201/1 alin.(1) lit.b) Cod penal.

În mod întemeiat, ulterior, instanța de fond a aplicat dispozițiile art.84 alin.(1) Cod penal privind concursul de infracțiuni și, prin cumul parțial al pedepselor stabilite pentru fiecare infracțiune, a fixat pedeapsa definitivă de 4 (patru) ani închisoare, cu executarea acesteia într-un penitenciar de tip semiînchis. Colegiul penal constată că modalitatea de individualizare a pedepsei este conformă dispozițiilor legii penale și răspunde atât gravității faptelor săvârșite, cât și persoanei condamnatului, neexistând temeiuri pentru reducerea pedepsei sau pentru aplicarea unui tratament sancționator mai blând decât cel stabilit de instanța de fond.

Totodată, ținând cont de gradul prejudiciabil al infracțiunilor săvârșite, de circumstanțele concrete ale cauzei, de personalitatea inculpatului și de scopul urmărit prin aplicarea pedepsei penale, Colegiul penal apreciază ca fiind întemeiată soluția instanței de fond privind aplicarea prevederilor art.90/1 Cod penal referitoare la suspendarea parțială a executării pedepsei.

Astfel, la stabilirea modalității de executare a pedepsei, instanța de fond a avut în vedere criteriile prevăzute de art.61 și art.75 Cod penal, inclusiv gravitatea infracțiunilor săvârșite, faptul că acestea se atribuie categoriei infracțiunilor mai puțin grave, persoana inculpatului, comportamentul acestuia pe parcursul urmăririi penale și al judecării cauzei, recunoașterea integrală a vinovăției și atitudinea manifestată față de faptele comise.

Colegiul reține că, deși inculpatul nu are antecedente penale nestinse, acesta a fost anterior atras la răspundere penală, iar din materialele cauzei rezultă existența unor manifestări contravenționale și a unor probleme legate de consumul băuturilor alcoolice, care au generat conflicte în familie. Totodată, instanța a luat în considerare și circumstanțele favorabile inculpatului, inclusiv faptul că acesta nu se află la evidența medicului narcolog sau psihiatru, se caracterizează satisfăcător la locul de trai, a recunoscut faptele imputate și a manifestat o atitudine de regret.

În aceste condiții, Colegiul apreciază că instanța de fond, prin aplicarea art.90/1 Cod penal, a identificat un echilibru just între necesitatea unei reacții penale ferme față de faptele săvârșite și posibilitatea corectării inculpatului fără executarea integrală a pedepsei în penitenciar. Astfel, aplicarea unei pedepse cu închisoarea a fost considerată necesară raportat la caracterul repetat al încălcării ordonanței de protecție și la comiterea infracțiunii de

violență în familie, însă executarea integrală a termenului stabilit nu a fost apreciată ca indispensabilă pentru atingerea scopurilor pedepsei penale.

Prin urmare, în mod justificat instanța de fond a dispus suspendarea parțială a executării pedepsei aplicate lui GROSU Vasile *****, stabilind executarea efectivă a pedepsei în penitenciar pe un termen de 2 (doi) ani, cu eliberarea condiționată ulterioară și stabilirea unui termen de probațiune de 2 (doi) ani pentru restul pedepsei, cu condiția ca acesta să nu săvârșească noi infracțiuni și să respecte obligațiile stabilite de organul de probațiune.

De asemenea, în temeiul art.90 alin.(6) Cod penal, instanța a stabilit obligația inculpatului de a participa la un program special de tratament sau consiliere în vederea reducerii comportamentului violent, obligație care corespunde naturii faptelor comise și urmărește prevenirea reiterării conduitei infracționale.

În acest context, Colegiul penal constată că termenul și modalitatea de executare a pedepsei au fost stabilite cu respectarea principiilor legalității, proporționalității și individualizării răspunderii penale, fiind luate în considerare atât circumstanțele favorabile, cât și cele nefavorabile inculpatului.

Pedeapsa aplicată este una echitabilă și suficientă pentru atingerea scopurilor prevăzute de art.61 Cod penal, respectiv restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii unor noi infracțiuni atât de către acesta, cât și de către alte persoane.

Astfel, Colegiul penal reține că instanța de fond și-a motivat corespunzător soluția privind individualizarea pedepsei și modalitatea de executare a acesteia, indicând motivele pentru care aplicarea unei pedepse mai blânde nu ar asigura realizarea scopului legii penale. În consecință, nu există temeiuri pentru intervenirea instanței de recurs asupra sentinței atacate sub aspectul pedepsei stabilite.

11. *Colegiul Penal, examinând argumentele recursului declarat în interesele inculpatului GROSU Vasile ***** privind aplicarea prevederilor art.90 Cod penal și stabilirea unei pedepse mai blânde, constată că acestea nu sunt întemeiate și nu pot conduce la modificarea sentinței atacate.*

În acest sens, Colegiul reține că inculpatul a fost recunoscut vinovat de săvârșirea a ***cinci infracțiuni***, dintre care patru infracțiuni prevăzute de art.320/1 Cod penal – neexecutarea măsurilor din ordonanța de protecție a victimei violenței în familie și o infracțiune prevăzută de art.201/1 alin.(1) lit.b) Cod penal – violență în familie. Deși infracțiunile comise fac parte, potrivit art.16 Cod penal, din categoria infracțiunilor mai puțin grave, aprecierea gradului prejudiciabil al acestora nu poate fi realizată în mod abstract, ci prin raportare la circumstanțele concrete ale săvârșirii faptelor.

Or, în prezenta cauză, inculpatul nu a comis o singură faptă izolată, ci a manifestat o conduită infracțională repetată, exprimată prin încălcarea succesivă a măsurilor stabilite prin ordonanța de protecție emisă în vederea protejării victimei. Cunoscând obligațiile impuse prin actul judecătoresc și fiind avertizat asupra consecințelor nerespectării acestora, inculpatul a ales în mod deliberat să ignore măsurile dispuse de instanță, prezentându-se în repetate rânduri la domiciliul victimei și continuând comportamentul agresiv.

Mai mult, încălcările repetate ale ordonanței de protecție au fost însoțite de manifestări de violență psihologică și fizică asupra soției sale, inculpatul urmărind intimidarea acesteia și

impunerea voinței sale, fapt ce denotă un comportament incompatibil cu respectarea măsurilor de protecție instituite de autorități.

În aceste circumstanțe, Colegiul apreciază că aplicarea unei pedepse mai blânde sau suspendarea condiționată a executării pedepsei în temeiul art.90 Cod penal nu ar fi suficientă pentru atingerea scopurilor prevăzute de art.61 Cod penal, întrucât nu ar asigura nici corectarea și reeducarea inculpatului, nici prevenirea săvârșirii unor noi infracțiuni.

Deși inculpatul a recunoscut vinovăția, a manifestat căință și are obligații familiale, aceste circumstanțe au fost deja valorificate de instanța de fond prin aplicarea prevederilor art.80/1 Cod penal și art.90/1 Cod penal, fiind stabilită o modalitate de executare mai favorabilă decât executarea integrală a pedepsei închisorii. O nouă reducere a severității reacției penale ar diminua caracterul preventiv al pedepsei și nu ar corespunde gravității conduitei infracționale manifestate de inculpat.

Prin urmare, Colegiul Penal apreciază ca neîntemeiate argumentele apărării potrivit cărora pedeapsa aplicată inculpatului GROSU Vasile ***** ar fi excesiv de aspră în raport cu circumstanțele cauzei, cu recunoașterea vinovăției, căința sinceră, lipsa antecedentelor penale și situația familială a acestuia. În acest sens, Colegiul reține că instanța de fond a ținut cont de toate circumstanțele invocate de apărare la individualizarea pedepsei, inclusiv de faptul că inculpatul a recunoscut integral vinovăția, a solicitat examinarea cauzei în procedura prevăzută de art.364/1 Cod de procedură penală și a beneficiat de prevederile art.80/1 Cod penal, care au determinat reducerea limitelor de pedeapsă prevăzute de lege.

Totodată, recunoașterea vinovăției și solicitarea examinării cauzei în procedură simplificată nu pot conduce automat la aplicarea unei pedepse neprivative de libertate ori la suspendarea condiționată a executării acesteia, întrucât aceste împrejurări reprezintă doar criterii ce urmează a fi apreciate în ansamblul tuturor circumstanțelor cauzei. Or, în prezenta cauză, instanța nu a examinat o faptă izolată, ci o pluralitate de infracțiuni, inculpatul fiind recunoscut vinovat de săvârșirea a cinci infracțiuni, iar gradul prejudiciabil al acestora urmează a fi apreciat prin prisma circumstanțelor concrete de comitere. Astfel, inculpatul a încălcat în mod repetat măsurile stabilite prin ordonanța de protecție a victimei violenței în familie, deși cunoștea obligațiile impuse prin aceasta și consecințele nerespectării lor. În loc să respecte măsurile dispuse de instanță, acesta și-a continuat comportamentul conflictual, iar ulterior a recurs la acte de violență fizică și psihologică asupra victimei. Prin urmare, conduita inculpatului demonstrează nu doar existența unor fapte accidentale, ci un comportament repetitiv și contrar măsurilor instituite de autorități pentru protecția victimei, ceea ce justifică aplicarea unei reacții penale ferme.

Colegiul penal nu poate reține nici argumentul apărării privind faptul că partea vătămată nu are pretenții față de inculpat și a solicitat aplicarea unei pedepse mai blânde. Atitudinea victimei reprezintă un element ce poate fi avut în vedere la individualizarea pedepsei, însă nu este determinantă pentru instanță și nu poate înlătura obligația acesteia de a aprecia gravitatea faptelor, pericolul social al conduitei inculpatului și necesitatea prevenirii unor noi acte de violență.

De asemenea, situația familială a inculpatului, inclusiv existența copiilor minori la întreținere, constituie o împrejurare personală favorabilă, însă aceasta nu poate prevala asupra circumstanțelor concrete ale cauzei și asupra necesității asigurării protecției victimei

violenței în familie.

În ceea ce privește lipsa antecedentelor penale, Colegiul precizează că această împrejurare a fost avută în vedere la individualizarea pedepsei, însă ea nu constituie un temei suficient pentru aplicarea suspendării condiționate a executării pedepsei în situația în care gravitatea concretă a faptelor și conduita ulterioară a inculpatului demonstrează necesitatea unei intervenții penale efective.

Mai mult, instanța de fond a aplicat deja o soluție favorabilă inculpatului, dispunând suspendarea parțială a executării pedepsei în temeiul art.90/1 Cod penal, astfel încât acesta nu urmează să execute integral pedeapsa stabilită în penitenciar, beneficiind de posibilitatea reintegrării sociale sub controlul organului de probațiune.

În aceste condiții, Colegiul penal conchide că pedeapsa stabilită de instanța de fond nu este excesivă sau disproporționată, ci reprezintă rezultatul unei individualizări corecte, fiind determinată de gravitatea concretă a faptelor, pluralitatea infracțiunilor săvârșite și necesitatea realizării scopurilor prevăzute de art.61 Cod penal.

Prin urmare, în ceea ce privește solicitarea aplicării art. 90 Cod penal sau a unei pedepse mai blânde, Colegiul reține că suspendarea condiționată a executării pedepsei este o instituție de excepție, aplicabilă doar în situația în care instanța constată că scopul pedepsei poate fi atins fără executarea efectivă a acesteia.

12. *Totodată, Colegiul penal a examinat și cererea depusă în instanța de recurs de către partea vătămată GROSU Iulia, prin care aceasta a solicitat aplicarea în privința inculpatului a unei pedepse neprivative de libertate, invocând starea de graviditate, existența celor patru copii minori la întreținere și dificultățile întâmpinate în creșterea acestora.*

Colegiul apreciază că situația familială invocată de partea vătămată reprezintă o împrejurare ce poate fi avută în vedere la individualizarea pedepsei, iar instanța de fond a ținut cont de ansamblul circumstanțelor personale ale inculpatului, inclusiv de situația sa familială, de recunoașterea vinovăției și de atitudinea manifestată față de faptele comise.

Totodată, opinia persoanei vătămate cu privire la modalitatea de sancționare a inculpatului, deși constituie un element ce poate fi apreciat de instanță, nu are caracter determinant și nu poate substitui obligația instanței de a stabili o pedeapsă în conformitate cu criteriile prevăzute de art.61 și art.75 Cod penal.

În speță, Colegiul reține că solicitarea părții vătămate privind aplicarea unei pedepse fără privare de libertate este determinată de circumstanțe familiale obiective și de necesitatea asigurării întreținerii copiilor minori, însă aceasta nu înlătură faptul că inculpatul a fost condamnat pentru săvârșirea a cinci infracțiuni, dintre care patru infracțiuni de neexecutare a măsurilor stabilite prin ordonanța de protecție și o infracțiune de violență în familie.

Prin urmare, instanța urmează să asigure un echilibru între interesele legitime ale familiei inculpatului, poziția exprimată de partea vătămată și necesitatea realizării scopului pedepsei penale, inclusiv prevenirea săvârșirii unor noi acte de violență și protejarea efectivă a victimei.

În acest context, Colegiul observă că instanța de fond nu a ignorat poziția inculpatului și a părții vătămate, ci a valorificat circumstanțele favorabile acestora prin aplicarea unei soluții moderate, dispunând suspendarea parțială a executării pedepsei în temeiul art.90/1 Cod penal. Astfel, inculpatului nu i-a fost impusă executarea integrală a pedepsei în condiții

de detenție, fiindu-i oferită posibilitatea corectării și reintegrării sociale sub supravegherea organului de probațiune.

În aceste condiții, Colegiul penal constată că aplicarea unei pedepse integral neprivative de libertate, prin suspendarea condiționată a executării pedepsei în baza art.90 Cod penal, nu ar fi proporțională cu circumstanțele concrete ale cauzei și nu ar asigura în deplină măsură scopurile prevăzute de art.61 Cod penal.

13. Respectiv Colegiul apreciază că pedeapsa definitivă stabilită – închisoare pe un termen de 4 ani, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis și în baza art.90/1 Cod penal, executarea pedepsei aplicate lui GROSU Vasile *****, fiind suspendată parțial dispunând executarea pedepsei cu închisoare pe termen de 2 (doi) ani în penitenciar de tip semiînchis şi suspendarea condiționată a termenului de pedeapsă restant de 2 (doi) ani închisoare, pe un termen de probă de 2 (doi) ani – se situează în limitele legale reduse ca urmare a aplicării art.80/1 Cod penal și nu poate fi calificată ca fiind excesivă sau disproporționată. Dimpotrivă, aceasta reflectă un just echilibru între gravitatea infracțiunii, personalitatea inculpatului și necesitatea realizării scopului pedepsei prevăzut de art.61 Cod penal.

Colegiul concluzionează că doar pedeapsa sub formă de închisoare cu suspendarea parțială a executării pedepsei este de natură să asigure realizarea scopului legal al pedepsei întru apărarea împotriva infracțiunilor persoana, drepturile și libertățile acesteia, precum și întreaga ordine de drept, or Colegiul apreciază justificativă poziția instanței ce ține de aplicarea în privința inculpatului pedepsei sus menționate, aceasta în mod prioritar se întemeiază pe ansamblul de împrejurări ale speței, sau corectarea și reeducarea lui GROSU Vasile ***** este posibilă prin modalitatea de executare aleasă de către instanța de judecată, care este în acord cu principiul proporționalității având în vedere fapta comisă, urmările produse, personalitatea inculpatului și situația familială a acestuia.

În aceste împrejurări, executarea pedepsei în forma stabilită este necesară pentru prevenirea unor riscuri viitoare și pentru conștientizarea gravității faptelor de către inculpat. O pedeapsă mai blândă sau suspendată nu ar fi suficientă pentru realizarea scopului legii penale: protecția persoanei și a drepturilor acesteia, apărarea ordinii publice și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

Colegiul penal reiterează că, instanța de fond corect a stabilit întinderea sancțiunii reieșind din circumstanțele cauzei, caracterul şi gradul de pericol social al infracțiunii, de persoana vinovatului, faptul comiterii de către acesta a cinci infracțiuni mai puțin grave - Colegiul penal concluzionând că, în speță, pedeapsa aplicată va fi în măsură să contribuie la sancționarea acestuia, precum și la atingerea scopului pedepsei penale, pedeapsa aplicată fiind una atât echitabilă cât şi justă.

Prin prisma normelor citate mai sus dar și reieșind din faptul că, din cadrul legal precitat reiese indubitabil că, pentru a-și atinge scopul, o pedeapsă penală nu trebuie să fie retribuitivă, intimidatoare sau vindicativă, în sens că, aceasta nu trebuie privită ca *„prețul”* pe care trebuie să-l plătească persoana pentru fapta prejudiciabilă ci trebuie să reflecte un echilibru între gravitatea faptei prejudiciabile şi urmările ei, prin excluderea caracterului vindicativ al pedepsei, urmărindu-se ca partea vătămată şi statul să nu urmărească răzbunarea, ce ar genera altă răzbunare, prin încălcarea dreptului, ci realizarea dreptății, inclusiv prin prisma principiilor proporționalității și cel al echității.

Deci, pedeapsa respectivă a fost motivată, individualizată şi aplicată inculpatului în corespundere cu prevederile legale, corespunde principiului proporționalității și scopului de restabilire a echității sociale, corectare a inculpatului, precum și prevenirii de săvârșirea de noi infracțiuni atât din partea acestuia, cât și a altor persoane. Relevant, este și faptul că pedeapsa aplicată la caz, va duce la realizarea scopurilor sancțiunii, astfel contribuind la reeducarea inculpatului la formarea unei atitudini pozitive a acestuia față de ordinea de drept, regulile de conviețuire sociale, principiile morale și atingerii scopului pedepsei penale. Colegiul penal consideră că, pedeapsă numită este legală, întemeiată și echitabilă în raport cu circumstanțele cauzei.

Instanța de recurs relevă că, prima instanță în cadrul sentinței a motivat în mod amplu criteriile de individualizare a pedepsei aplicate inculpatului, bazându-și soluția pronunțată în acest sens, inclusiv pe persoana inculpatului, rolul și comportamentul acestuia în momentul și după comiterea cât și în cadrul desfășurării procesului penal și relațiile sociale care au fost periclitate în rezultatul săvârșirii infracțiunii. În cadrul individualizării pedepsei, instanța de fond a ținut cont și de regula nr. 6 din Recomandarea NR. R (92) 16 a Comitetului de miniștri către statele membre referitoare la regulile europene asupra sancțiunilor aplicate în comunitate (adoptată de Comitetul de Miniștri în 19 octombrie 1992, cu ocazia celei de a 482-a reuniune a Delegațiilor de Miniștri), potrivit căreia „*natura şi durata sancțiunilor şi măsurilor aplicate în comunitate trebuie de asemenea să fie proporțională cu gravitatea infracțiunii pentru care un delincvent a fost condamnat sau o persoană este inculpată, cât și cu situația personală a acesteia*”.

Din examinarea textului de lege invocat, rezultă că aceste criterii sunt obligatorii şi trebuie avute în vedere în procesul de stabilire şi aplicare a pedepsei.

14. Colegiul penal reține că, instanța de fond s-a expus pe larg asupra argumentelor invocate de către apărare, aplicând legislația pertinentă speței, cu interpretarea justă a ei, iar recursul înaintat, în situația respectivă, are un caracter declarativ și contravine faptelor cauzei, stabilite și expuse exhaustiv, și analizate corespunzător de către instanța de recurs, conform art.414 Cod de procedură penală, care s-a pronunțat argumentat și detaliat asupra lor.

În optica celor reliefate, Colegiul Penal că, argumentele instanței de fond la adoptarea soluției în cauză, în virtutea corectitudinii lor şi pentru a evita repetări inutile sunt acceptate şi de instanța de recurs, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza *Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO*, deși obligă instanțele să îşi motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61*), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

În situația în care instanța de fond şi-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de apel/recurs eventual, o curte de apel poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (*Garcia Ruis contra Spaniei, Helle contra Finlandei*). Astfel, Colegiul penal menționează că motivarea hotărârii este un

proces de analiză şi sinteză a actelor şi lucrărilor dosarului, care nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor amănunțit, atât timp cât sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu şi sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărârii penale, așa cum s-a procedat, de altfel, în cauza de față.

Generalizând aspectele invocate, în conformitate cu art.449 alin.(1) pct.1) lit.a) Cod procedură penală, Colegiul Penal ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat de avocatul Victor MEREUȚĂ în interesele inculpatului GROSU Vasile *****, împotriva Sentinței Judecătoriei Hâncești (sediul Central) nr. 1-417/25 din 12 ianuarie 2026, ca fiind nefondat, reținând în acest sens că, Sentința instanței de fond este legală și întemeiată, iar careva temeiuri de casare a Sentinței nu au fost reținute.

15. În conformitate cu art.art.417, 418, 437 alin.(1) pct.1) 448, 449 alin.(1) pct.1) lit.a) Cod de procedură penală, Colegiul Penal al Curții de Apel Centru –

D E C I D E:

Se respinge ca nefondat recursul declarat de avocatul Victor MEREUȚĂ în interesele inculpatului GROSU Vasile *****, împotriva Sentinței Judecătoriei Hâncești (sediul Central) nr. 1-417/25 din 12 ianuarie 2026, și se menține fără modificări Sentința atacată.

Termenul executării pedepsei în privința inculpatului GROSU Vasile ***** de calculat din momentul pronunțării prezentei Decizii – 12 august 2026, cu includerea duratei aflării sub arest preventiv a inculpatului, începând cu 18 noiembrie 2025, ora 15:30 până la 12 august 2026.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
Judecătorul **Eugeniu BEȘELEA**

Judecătorii **Andrei CAZACICOV**

Vitalie BUDECI